

Панін Т.О., студент

Денисенко М.П., д.е.н., професор

Київський національний університет технологій та дизайну

СОЦІАЛЬНЕ ПАРТНЕРСТВО В СИСТЕМІ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

Наша робота присвячена розвитку соціального партнерства як одного з консолідуючих чинників створення системи безперервного цілісного професійного навчання.

Для сучасного ринку праці молодих фахівців характерно протиріччя між традиціями вищої професійної освіти та потреб потенційних роботодавців. Підтверджує цю тенденцію консультант з підбору персоналу кадрового холдингу «АНКОР» Сергій Сгадов: «Заробітна плата випускника нижче на 70 - 90%, ніж у співробітників, що мають досвід роботи близько 2 - 3 років - тому що компаніям додатково доводиться вкладати гроші в навчання молодих спеціалістів»[1].

Аналіз існуючої проблеми зі станом підготовки професійних кадрів виявили, що в основі її лежать принципові негаразди, які створили перешкоди соціальному партнерству на протязі 21 років. Є декілька причин, які дають право так говорити.

По-перше, суттєвою гальмом розвитку цивілізованого соціального партнерства є поширена в Україні корупція. Бізнесмени, підприємці, інвестори потрапляють в умови, далекі від нормальних, законних відносин капіталу і влади. Створюється замкнене коло: держава не захищає інтереси представників капіталу, а вони не дотримуються законів.

По-друге, з'явилися реальні власники бізнесу, підприємств (роботодавці), але система освіти не відповідає їх вимогам. Університет може дати своїм випускникам фундаментальну академічну освіту, але не завжди має висококваліфікованими кадрами в будь-якої конкретної області, здатними надати їм практичні навички для того, щоб вони могли відразу і повноцінно включитися в роботу того чи іншого підприємства.

По-третє, змінюється система фахової підготовки у світі, але наша система на них практично не реагує.

Важливою формою співпраці вузів і підприємств є вивчення потреби господарюючих суб'єктів в послугах вищої професійної освіти. Сьогодні більшість підприємств не можуть планувати потребу в кадрах на термін більше 2-3 років. Тому суть пропонованої форми співпраці полягає у вирішенні наступних завдань:

- Аналіз ситуації у сфері кадрового забезпечення підприємств і організацій регіону та тенденцій у зміні вимог до кваліфікації персоналу;
- Дослідження попиту господарюючих суб'єктів на освітні послуги;
- Вивчення ринку праці та ринку освітніх послуг, розробка механізмів їх взаємодії.

Для вирішення зазначених завдань необхідно дослідження не тільки структури освітнього простору регіону, але і тенденцій зміни профілю промислової середовища, принципово впливають на ринок праці. Через відсутність релевантної інформації вузу для виконання зазначеної аналітичної роботи потрібно отримувати оперативну інформацію безпосередньо від споживачів кадрів, що ще раз підкреслює необхідність інтеграції університетів та бізнесу.

Зазначимо, що існують основні проблеми, що перешкоджають розвитку взаємодії в системі « вуз - підприємство »:

- Відсутність податкових пільг та інших стимулів щодо підприємств і організацій, що вкладають матеріально-технічні та фінансові ресурси в розвиток університетів;

- Слабке правове та нормативне забезпечення взаємодії вузів з роботодавцями, нечітко певний статус цільової підготовки студентів і аспірантів в інтересах підприємств різної правової форми;

- Неадекватний потребам галузі та вузів контингент наукових співробітників та інженерного персоналу.

Спільна наукова і освітня діяльність вигідна обом сторонам. Кожна зі сторін-учасників цього процесу знаходить конкретну і цілком відчутну вигоду:

- по-перше, університет отримує гарантований оплачувану замовлення на підготовку фахівців;
- по-друге, участь у проектах, фінансованих бізнесом, сприяє підвищенню кваліфікації викладачів вузів;
- по-третє, замовник отримує можливість на базі університетської освіти готувати висококваліфіковані кадри, за рівнем і профілем найбільш відповідають його запитам, причому випускники вже з перших днів в змозі активно включитися у виробничий процес без стадії адаптації та перенавчання;
- по-четверте, відбувається обмін знаннями між фахівцями, зайнятими на підприємствах, та викладачами вузів;
- по-п'яте, випускникам гарантується працевлаштування за обраною спеціальністю з ясною перспективою кар'єрного зростання.

Скорочення витрат державного бюджету на освіту зажадало від державних вузів пошук нових джерел фінансування. Одним із напрямків забезпечення економічної безпеки вузів є консолідація ресурсів суб'єктів соціального партнерства - вузів та роботодавців.

Таким чином, можна стверджувати, що, незважаючи на існуючі проблеми взаємодії, соціальний діалог вищої професійної освіти та бізнесу вигідний обом сторонам і сприяє розвитку людського капіталу.

Список використаної літератури

1. Журнал «Дело» Випуск від 24 березня 2011 року. Тема номера «Зарплатний рейтинг вузів: випускникам яких навчальних закладів платять більше».